

Nr 4.

Ankom till riksdagens kansli den 14 mars 1921 kl. 2 e. m.

Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 4 i anledning av herr Lithanders motion, nr 6, om skrivelse till Kungl Maj:t angående anordnande av telefonförbindelse med avskilt belägna lots- och fyrplatser.

Närvarande: Herrar Eriksson i Stockholm, Hansson i Bäck, Corneliussen*, Sjögren, Ros, Andersson i Boda, Granath, Wahren, Leffler* och Ericson i Boxholm*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Uti en inom andra kammaren väckt motion, nr 6, har herr Lithander hemställt, att riksdagen ville besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om utredning genom regeringens försorg rörande vilka avskilt liggande lots- och fyrplatser, som i främsta rummet böra erhålla telefonförbindelse och om kostnaden därför, samt att Kungl. Maj:t ville till nästkommande riksdag inkomma med förslag, vartill denna utredning giver anledning.

Beträffande motiveringen för denna hemställan får utskottet hänvisa till motionen.

Uti första kammaren väckte innevarande år herr Clason en med herr Lithanders likalydande motion.

Denna motion hänvisades till första kammarens andra tillfälliga utskott, som, efter inhämtande av Kungl. lotsstyrelsens utlåtande, under åberopande därav, att lotsstyrelsen icke haft något att erinra mot den i motionen gjorda

hemställan och då utskottet funne de i motionen framlagda synpunkterna synnerligen behjärtansvärda, hemställde om bifall till motionen.

Ärendet behandlades i första kammaren den 5 mars 1921, därvid motionen emellertid avslogs.

Utskottet.

Av den i första kammaren förda debatten framgår, att den rådande statsfinansiella situationen ansetts utgöra ett avgörande skäl emot att bifalla motionen.

En sådan uppfattning kan utskottet ingalunda dela. Utskottet får till en början framhålla, att motionen ju icke avser ett omedelbart vidtagande av de ifrågavarande åtgärderna, utan allenast en utredning i ämnet. Och i motionen kräves icke heller, att samtliga de däri omförmälda ännu i saknad av telefonförbindelse varande lotsplatserna nu skola försees med sådan förbindelse. Utredningskravet, sådant detsamma formulerats i motionen, innebär allenast en hemställan om utredning rörande, vid vilka lotsplatser behovet av telefonförbindelser starkast gör sig gällande samt kostnaden för dessa platsers förseende med telefon. Då utskottet anser det vara en statsmakternas ofrånkomliga skyldighet att tillse, att de befattningshavare, varom i motionen är fråga, kunna fullgöra sitt ansträngande och ansvarsfulla värv under gynnsammast möjliga yttre omständigheter, synes det med hänsyn härtill utskottet uppenbart, att kostnaden för de i motionen avsedda åtgärderna icke borde anses avskräckande, och detta så mycket mindre som dessa i och för sig icke överväldigande kostnader icke behöva utgöras på en gång utan lämpligen kunna efter omständigheterna fördelas å den tid, som ur ekonomisk synpunkt kan visa sig erforderlig.

Härtill kommer, enligt vad utskottet har sig bekant, att Kungl. telegrafstyrelsen redan låtit i ämnet företaga viss utredning, att styrelsen, som förklarat sig till fullo behjärta önskemålet om anordnandet av telefon till avsides belägna lots- och fyrplatser, under år 1920 bestämt, att telefon innevarande års sommar skall anordnas till Väderöarnas lotsplats samt att styrelsen under vissa förutsättningar anser sig kunna under innevarande år disponera omkring etthundratusen kronor för anordnande av telefon till fyr- och lotsplatser.

Vid nu angivna förhållanden måste utskottet finna det betänkligt om, därest jämväl herr Lithanders motion komme att av andra kammaren avslås, telegrafstyrelsen på grund av den ståndpunkt riksdagen då kunde anses hava intagit i frågan, möjligen kunde komma att anse sig förhindrad att fortsätta med sin ovanberörda verksamhet i den av motionären åsyftade riktning.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att andra kammaren i anledning av herr Lithanders motion, nr 6, måtte för sin del besluta, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning rörande vilka avskilt liggande lots- och fyrplatser, som i främsta rummet böra erhålla telefonförbindelse och om kostnaden därför, samt att Kungl. Maj:t ville till nästkommande riksdag inkomma med det förslag, vartill denna utredning giver anledning.

Stockholm den 14 mars 1921.

På utskottets vägnar:

ERNST ERIKSSON.
